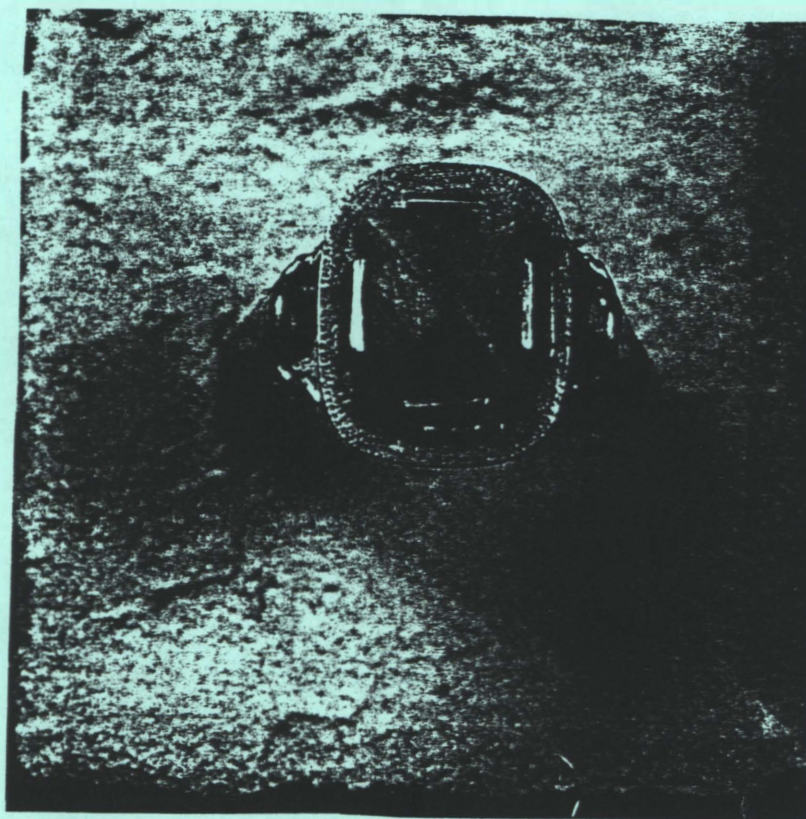

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 2/96

***OBS! Höstprogrammet för Stockholms
UFO-förening medföljer som bilaga i
detta nummer.***

Stockholms UFO-förening, STUFO

Box 6055

175 06 JÄRFÄLLA

Tfn: 08-36 73 98

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Inga-Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad för medlemmar i Stockholms UFO-förening och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	100:-	50:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	70:-	35:-

Om Du är intresserad av att få mer UFO-information kan vi rekommendera att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt, postgiro 50 50 60-4 **170:-/år** löpande

Rapport Nytt, postgiro 643 73 04-6 **85:-/år** löpande

Omslag: På UFO-Sveriges riksstämma i Ängelholm visades bland annat Gösta Carlssons utomjordiska (?) ring. Foto: Hans Jörgen Guttsman

En lugn, men hektisk sommar

Den något kryptiska rubriken tarvar kanske en förklaring. Lugnet i sommar förklaras med att det kommit in ovanligt få rapporter till UFO-Sveriges rapportcentral, åtminstone jämfört med de senaste somrarna.

Det hektiska förklaras med att allmänhetens och mediernas intresse för ämnet UFO och utomjordingar verkar vara större än på mycket länge.

TV-serien "Arkiv X" tycks vara en betydande drivfjäder i det här sammanhanget. Vad man än tycker om serien som sådan och det sätt den tar upp ämnet på så kan det inte förnekas att den fått många - särskilt ungdomar - intresserade för UFO.

Intresset blir ju inte mindre när varje vecko- eller månadstidning med minsta självaktning ska skriva om serien och dess

ämnesområden. Nu senast är det ungdomstidningen Okej som har ett temanummer om rymden och utomjordingar. Trots farhågor om motsatsen - tidningen riktar sig främst till tonåringar - ger den en tämligen nyanserad bild av ämnet och låter även skeptiker komma till tals.

På ingång har vi också den amerikanska "Independence Day", som enligt uppgift slår kassarekord borta i USA. Den här filmen lär följas av flera andra på ungefär samma tema - jorden invaderas av varelser från andra planeter, och nu är de inte snälla som E.T. längre!

På gång är eventuellt också en gemensam tidning för Stockholms och Uppsala UFO-föreningar, men det får jag berätta mer om i nästa nummer. Trevlig läsning!

Stefan Roslund

Innehåll:

UFO-Sveriges riksstämman i Ängelholm	4
Luftskepp i fantasi och verklighet	7
Inkomna rapporter december-mars	10
På besök i lasergrottan	11
UFO-fenomenet ur gymnasistperspektiv	12
Pressklipp	14

ÄNGELHOLM GÖR SIN STÄMMA HÖRD

Den UFO expo som beledsagade UFO-Sveriges riksstämman i Ängelholm den 18-19 maj blev den framgångsrikaste på många år. Själva utställningen hade nästan 1000 besökare på två dagar, medan söndagens föredrag lockade över 300 personer.

Låt oss börja från början. Redan på eftermiddagen den 15 maj packade jag in mig själv, min familj och två overhead-apparater som jag lovat leverera till expon i bilen. Vi

där. Nu gjorde den inte det, utan det fick bli nästa förmiddag som jag levererade grejerna.

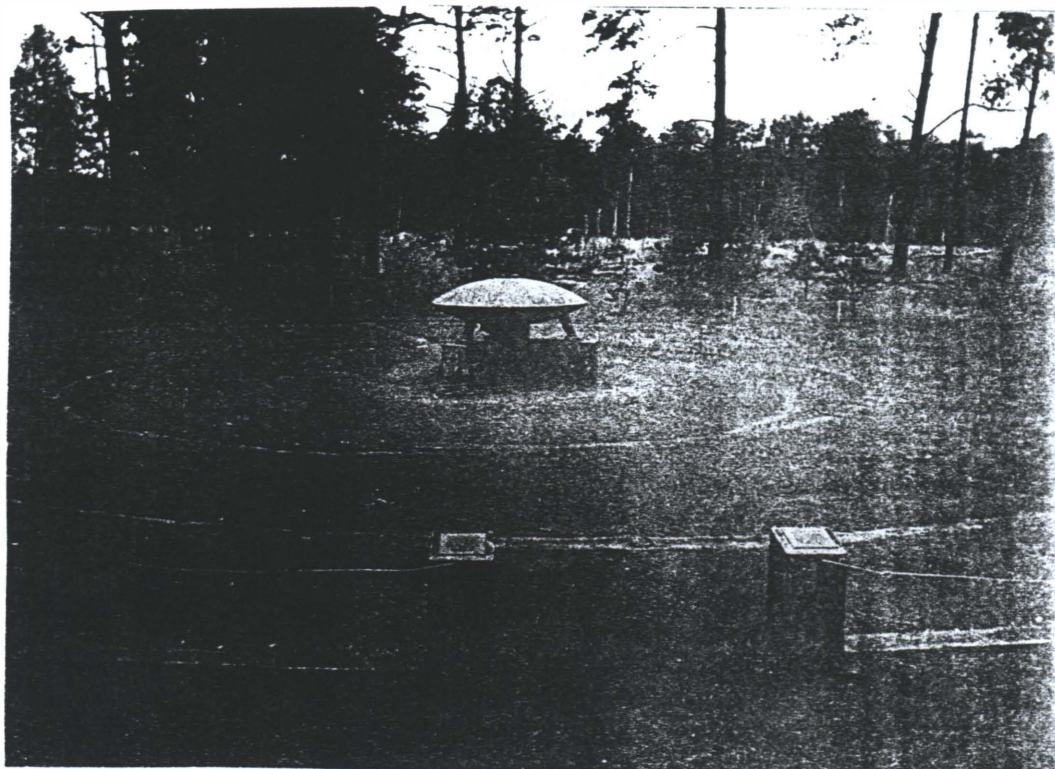
I skolans entré var verksamheten i full gång på torsdagsförmiddagen.

försäljning, medan lokala förmågor, anförda av ordföranden i arrangörsföreningen Nordvästra Skånes UFO-förening Thomas Niby, satte upp skärmställningen. Det enda

som saknades så dags var väl expons stora dragplåster - Gösta Carlssons stav och ring.

Fullpackat

Nu följde två dagar som jag ägnade åt familj, släkt och vänner, men på lördagsförmiddagen var det dags för ett första besök på expon. Jag hade lyckats locka med mig min syster med familj och dessutom en god vän med familj från Helsingborg (förutom min egen familj och mina föräldrar). Det var alltså ett ganska stort sällskap som anlände till gymnasieskolan

Monumentet i gläntan en tidig vårmorgon. Foto: Stefan Roslund

anlände till min födelsestad först framåt midnatt. Innan vi körde till mitt föräldrahem för inkvartering tog vi en sväng om min gamla kära gymnasieskola, där evenemanget skulle gå av stapeln, i förväntan att flitens lampa fortfarande skulle lysa

UFO-Sveriges grädda var församlad med den nalleförsedde och alltid lika jäktade ordföranden Clas Svahn i spetsen. Anders Liljegren från AFU höll på att installera programmet med arkivets stora rapportdatabas, Mikael Sjöberg försökte - med framgång - hitta sin och UFO-Sveriges egen hemsida på Internet, Irre Bredin la upp tidningar, tröjor, böcker med mera för

vid 11-tiden och vi trodde att vi skulle fördubbla antalet besökare. I stället formligen drunknade vi i den människomassa som befann sig i rörelse inne i skolans - som det visade sig - alltför lilla entré.

Flest besökare hade som väntat samlats kring den monter där Pollenkungens båda utomjordiska (?) fynd fanns utställda. Clas var redan så hes av att ha berättat

historien ett otal gånger att han fick be kolleger i UFO-Sverige att hjälpa till. Frammot ett-tiden hade även den Securitasvakt som stod bredvid fascinerat snappat upp så mycket att han kunde hoppa in och berätta...

Årsmötet

På lördagseftermiddagen var det dags för UFO-Sveriges riksstämma, vilket som ni säkert vet är riksorganisationens årsmöte. Här fick endast lokal-föreningarnas representanter närvara, däribland undertecknad som var med för första gången. Det ska direkt sägas att inga palatskupper inträffade, utan allt förflöpte smidigt och friktionsfritt. Den enda lilla stötestenen var att ingen lokalförening i det här skedet ville ta på sig det roliga men ansvarsfulla och jobbiga uppdraget att arrangera nästa års riksstämma (enligt senare uppgifter ligger Strängnäs bra till).

Eftersom jag och min fru varit förutseende nog att köpa tvådagarsbiljett (för 80:-, mot 100:- för söndagsinträdet; en liten arrangörsmiss...) slog vi oss med spänd förväntan ner i gymnasieskolans aula för att lyssna på föredragshållarna, samtidigt som minnen från ett antal centrala prov sköljde över mig. Och vi var sannerligen inte ensamma. Jag har inte hört någon exakt åhörarsiffra, men aulan med plats för 800 var i det närmaste halvbesatt.

Bra program

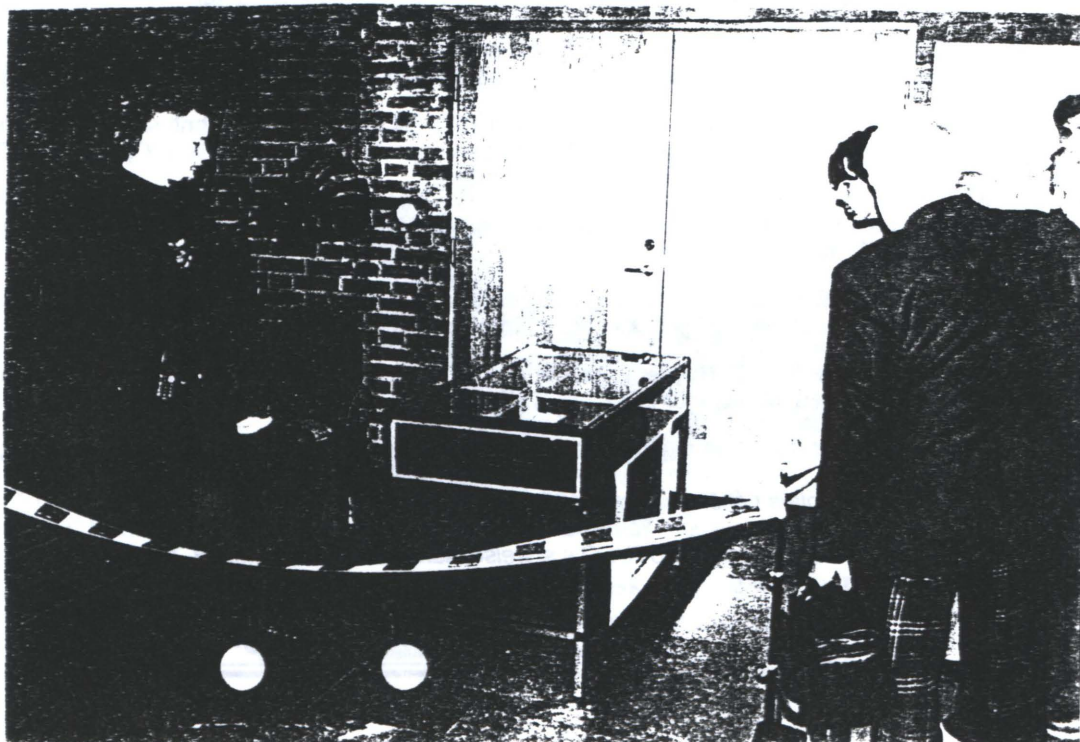
Clas Svahns föredrag var som vanligt välplanerat och intressant, en utmärkt introduktion till ämnet UFO för de som inte vet så mycket. Thomas Niby slog an en lokal ton genom att berätta om några UFO-observationer som gjorts i nordvästra Skåne. Håkan Blomqvist är

Sekuritasvakten hade allt sjå i värden att hålla alla nyfikna på behörigt avstånd från ringen och staven i montern. Foto: Andreas Olsson

På lördagskvällen berättade Gösta Carlsson själv om sin upplevelse på plats i gläntan. Foto: Andreas Ohlsson

en erfaren föredragshållare, och det märktes i hans regogörelse för svenska närkontakter. Tyvärr kan jag inte säga något om Anton Geels, eftersom vi fick lämna aulan innan han anträdde talarstolen, men enligt uppgift var hans föredrag också mycket uppskattat.

Fortsättning på nästa sida

Fortsättning från föreg. sida

Sent på söndagskvällen bänkade vi oss i spänning framför teven för att titta på Ängelholms lokal-TV:s reportage från expon. Det intressantaste inslaget i det åtta minuter långa reportaget var nog intervjun med en juvelerare, som hävdade att den typen av ringar som Gösta Carlsson fann i gläntan var mycket populär och vanlig i Sverige på 40- och 50-talen...

I sammanhanget bör det också noteras att lokalpressen var ordentligt med på noterna. I synnerhet Nordvästra Skånes Tidningar, baserad i just Ängelholm, hade ett flertal förhandsartiklar och repor-

tage kring expon och stämman.

Besök i gläntan

På måndagsmorgonen vaknade jag tidigt med en känsla av att det var något jag hade glömt. Javisst, ja! Jag hade ju lovat Inga-Lill att ta några färska fotografier på UFO-monumentet ute i gläntan. Det var en fantastisk skön morgon med klar luft efter en helgs regnande - vilket nog hade en positiv inverkan på antalet besökare - och absolut vindstilla när jag alldeles ensam trädde in i den legendomspunna gläntan. Jag vill inte påstå att jag kände historiens vingslag, eftersom jag besökt gläntan många gånger tidigare, men en speciell stämning inföll sig ändå. Kan det verkligen

ha varit så att besökare från en främmande värld landade här för 50 år sedan för att reparera sitt rymdskepp? Kanske vi kommer ett steg närmare sanningen när Clas äntligen får göra den oberoende vetenskapliga analys av staven som Gösta lovat honom. Om det kan bevisas utan minsta tvekan att den innehåller ämnen som inte förekommer på jorden blir det svårt att avfärda Gösta Carlssons berättelse som bluff eller fantasier.

När vi framåt middagstid på måndagen satte oss i bilen för avfärd till Stockholm igen var vi tämligen överens om att resan till Ängelholm över Kristi himmelsfärdshelgen 1996 hade varit värd besväret.

Stefan Roslund

UFO-MYSTERIET

Internationell UFO-konferens i Göteborg den 27 oktober 1996

- Vad ligger bakom ombordtagningssyndromet?
- Är den berämda obduktionsfilmen ett falsarium?
- Försöker brittiska försvarsministeriet dölja UFO-information?
- Varför är norska säkerhetspolisen intresserad av UFO-rapporter?

Dessa frågor kommer att ställas under den första internationella UFO-konferensen någonsin i Skandinavien i Göteborg den 27 oktober av följande respekterade och välkända ufologer:

JENNY RANGLES, Storbritannien. Författare till flera UFO-böcker. Hon har på senare tid särskilt intresserat sig för ombordtagningsfenomenet och hur man ska kunna undersöka det.

PAUL FULLER, Storbritannien. En mycket erfaren ufolog och redaktör för "Crop Watcher". Han ska ta upp den omdiskuterade film som påstås skildra en obduktion av en utomjording.

NICK POPE, Storbritannien. Under perioden 1991-94 ansvarig för det brittiska försvarsministeriets undersökningar av UFO-rapporter och författare till den uppmärksammade boken "Open Skies, Closed Minds".

KENT JEFFREY, USA. Medlem i de amerikanska UFO-organisationerna MUFON och CUFOS och en av männen bakom "Roswelldeklarationen", som kräver att de amerikanska myndigheterna lägger korten på bordet i UFO-frågan.

PER ANDERSEN, Danmark. Ordförande i danska SUFOI. Han kommer att berätta om läget på den danska UFO-scenen och ta upp några aktuella, spännande fall.

OLE JONNY BRÆNNE, Norge. Ledamot av UFO-Norges styrelse. Han ska berätta om den norska säkerhetspolisens intresse för UFO.

UFO-Sverige visar upp sin nya utställning, liksom AFU:s rapportdatabas och ett smakprov på cd-rom-skivan.

Priset för en plats i åhörarsalen är 435 SEK, som ska sättas in på PG-nummer 50 50 60-4, UFO-Sverige.

För mer information, kontakta UFO-Sverige, Att. Andreas Ohlsson, Box 175, 733 23 SALA. Andreas, som är medlem av STUFO:s styrelse, kan också nås via tel 08-750 91 19 (kvällstid) eller via e-post m-39225@mailbox.swipnet.se.

Väl mött i Göteborg!

LUFTSKEPP I FANTASI OCH VERKLIGHET

Fortsättning från föreg. nr

I Tyskland började man bygga ett 236 meter långt luftskepp som utom en besättning på 40 man skulle kunna medföra ett 30-tal passagerare. Ferdinand Zeppelin hade avlidit år 1917, men luftskeppet döptes på hans 90-årsdag den 8 juli 1928 av hans dotter Hella, som gick i sin fars fotspår och var en duktig aeronaut.

Luftskeppet fick namnet "Graf Zeppelin". Det hade fem motorer och hastigheten var 128 kilometer i timmen. Skeppet väckte stor beundran på grund av sin luxuösa inredning. Det gjorde många resor, bland annat en jordenruntresa på 20 dagar. Pilot var Dr. Hugo Eckener, som var styrelseordförande i Zeppelinbolaget. Det gick även över Atlanten till New York och hyllades av stora människomassor där år 1929.

Men engelsmännen ville inte vara sämre än tyskarna. År 1929 fanns det i England två jättestora luftskepp, R 100 och R 101, som båda kunde medföra 100 passagerare. Under själva luftskeppskroppen fanns det matsalar och salonger, hytter och kök. Det var världens två största luftskepp.

R 100 gjorde flera lyckade turer, men R 101 förolyckades, och av de femtiofyra ombordvarande räddades endast sex personer. Därefter slutade man med luftskepp för passagerartrafik i England.

Hindenburg

I Tyskland fanns 1936 en zeppelinare som var ännu större än Graf Zeppelin. Den fick namnet "Hindenburg". Farten var 135 km i timmen och den kunde ta 50 passagerare jämte besättning. Den hade en matsalong, en läs- och

skrivhall och en rymlig promenad-salong, där det fanns en liten lättviktsflygel från Blüthner. Det fanns också två 15 meter långa promenaddäck med stora panoramafönster.

Alla rum var vackert inredda i vackra färger. Bak i skeppet fanns ett röktrum med dubbla dörrar, som hölls under högre tryck än resten av skeppet, så att det var omöjligt för välgas att komma in, om något inträffade. Passagerarna måste lämna över alla cigarettändare och tändstickor när de steg ombord. Cigarettändarna i rökrummet var fastkedjade. Det var det största luftskepp som någonsin byggdes.

Luftskeppet gjorde många resor med passagerare 1936 och 1937, bland annat till Sydamerika. På våren 1937 planerades 18 flygningar till USA. Den 6 maj kom det till New York på sin första resa och skulle landa på Lakehurstflygplatsen vid 19-tiden.

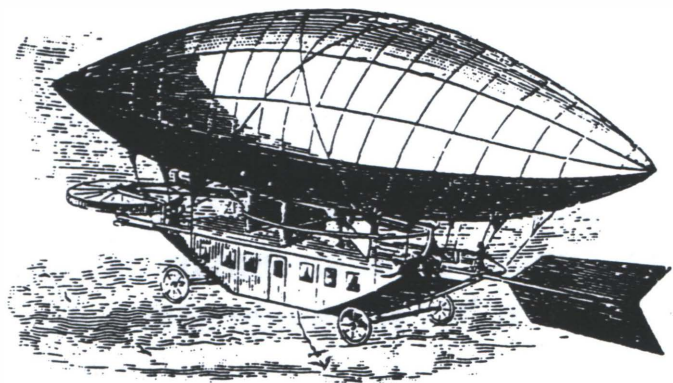
Ett hundratal marinsoldater och lika många civila medhjälpare

väntade på flygplatsen. Det fanns även en grupp journalister och pressfotografer där. Radiolyssnarna kunde höra reportern Herb Morrison beskriva luftskeppet, "Här kommer det, det är en underbar, fantastisk syn. Solen gnistrar i rutorna på promenaddäck, de lyser och glittrar som juveler..."

Några sekunder senare fick radiolyssnarna höra reportern skrika hysteriskt, "Oh, det exploderar... det är förfärligt... det brinner... det exploderar i ett hav av flammor och faller... det är en fruktansvärd syn... oh, alla dessa människor..."

Det fanns 97 personer ombord. Av dessa omkom 35, samt en man ur markpersonalen. Kritik framfördes sedan mot att Hindenburg, liksom andra luftskepp, hade varit fyllt med den brännbara välgasen i stället för med helium som inte brinner. Efter denna katastrof inställdes all passagerartrafik med zeppelinare.

Fortsättning på nästa sida

Så här menade en amerikansk tidningstecknare på 1890-talet att ett luftskepp skulle kunna se ut.

Illustrationen är hämtad ur Chariton: "The Great Texas Airship Mystery"

Fortsättning från föreg. sida

Luftskeppen i Amerika

Låt oss återvända till Amerika, där många människor under slutet av 1800-talet rapporterade att de såg luftskepp av en typ som historiker anser inte fanns vid den tiden, alltså motordrivna, styrbara luftskepp som kunde gå mot vinden. Det var en mycket kort tid som iakttagelserna ägde rum, från november 1896 till maj 1897, med ett avbrott från januari till mitten av mars.

Det fanns många som påstod sig ha konstruerat luftskepp och många patentansökningar lämnades in, men man har inte belägg för att farkosterna någonsin kom upp i luften.

Fast det fanns ballonger. En av pionjärerna på ballongväsendets område hette John Wise. Han gjorde sin första uppstigning i ballong 1839 och fortsatte med ballongfärder i 44 år. Han lade sig till med professorstitel, vilket var vanligt på den tiden bland luftfartens pionjärer. När det Nordamerikanska inbördeskriget bröt ut 1861, deltog han på nordstaternas sida i kampen mot slaveriet genom att gå upp i en förankrad ballong för att iakttäta motsidans truppreelser.

En annan duktig ballongflygare hette Thaddeus S. C. Lowe. Han gjorde sin första ballonguppstigning 1858 och han for på långfärd över den nordamerikanska kontinenten 1861 med uppvisningsballongen "Enterprise."

Greve Ferdinand Zeppelin var

militärattaché i Amerika på 1860-talet. Liksom Wise gjorde han uppstigningar med fasta ballonger under Nordamerikanska frihetskri- get.

Professor Thitchie (av somliga författare kallad Ritchie eller Ritchel) flög i ett pedaldrivet luftskepp över Hartford, Connecticut på 1860- eller 1870-talet. Han satt i en ställning under luftskeppet, höll i en ratt och trampade på pedalerna. Det utvecklades inte tillräcklig kraft av den pedaldrivna propellern för att farkosten skulle bli styrbar. Men den kom upp i luften.

Men människor rapporterade ju att de såg motordrivna, styrbara luftskepp. Professor Henry S. Pritchett vid Washington University trodde att det var möjligt att en hemlig uppfinnare hade konstruerat ett luftskepp. Men Thomas A. Edison ansåg det otänkbart att någon skulle kunna konstruera ett luftskepp och hålla det hemligt. Det måste ha en mycket stark motor som vägde mycket litet, och för närvarande fanns ingen sådan motor, ansåg Edison.

Varelser på Mars

1896 trodde många människor att Mars var bebodd av tekniskt avancerade varelser. Nationens ledande astronom, Percival Lowell, tyckte sig se kanaler på Mars, en tro som inte vederlades förrän obemannade rymdsonder tog närbilder av Mars 1970 och inte fann några kanaler.

1835 publicerade New York Sun en serie artiklar som påstods vara återgivna från The Edinburgh Journal of Science. Det fanns ingen sådan tidning, men det visste inte Suns läsare.

I artiklarna stod att den kände brittiske astronomen Sir John Herschel (som existerade) hade tittat i sitt teleskop och sett växter, fåglar och månvarer med vingar, som liknade människor. När de fälldes ner vingarna gick de upprätt och såg värdiga ut.

En grupp vetenskapsmän från Yale reste ner till Suns kontor och blev mottagna av glatt skrattande anställda. Historien blev mycket känd och kallades "The Moon Hoax," månbluffen. Journalistiska bluffar var mycket vanliga på 1800-talet.

Fantasifulla berättelser

I april 1897 var det en man som hette Joseph Joslin, som när han promenerade på en väg råkade på ett luftskepp. Han träffade en kortvuxen man som hypnotiserade honom, tog honom ombord på luftskeppet och höll honom fången där i tre veckor. På grund av hypnosen kom han inte ihåg mycket av vad som hände och hur han återvände till jorden. Detta liknar ju mycket nutida ombordtagningssberättelser.

Frank Edwards hörde till de journalister på 1800-talet som var mer intresserade av en god historia än av sanningshalten i den. Han skrev en bok där han berättade att en farmare i Kansas, som hette Alexander Hamilton, vaknade sent en kväll av att djuren på hans gård förde oväsen.

Han tittade ut och såg att ett luftskepp svävade ovanför en av hans kor. Kon var fastbunden i ett rep som gick upp till farkosten och sprattlade och bölade. Farmaren rusade ut och försökte skära av repet men lyckades inte, utan kon drogs upp till luftskeppet. Nästa dag hittade en annan farmare kons skinn, ben och huvud på sin åker.

I mitten av 1960-talet upptäcktes berättelsen av ufologer, och därefter

Det är klart det finns intelligent liv på andra planeter annars skulle de ha varit här för länge sedan.

Ingemar Unge

har bortrövanden och djurstympningar förekommit i många UFO-berättelser.

Frank Edwards var medlem i en klubb som hette "The Liars' Club," ljugarklubben. De brukade träffas en gång i veckan och berätta historier för varandra.

1871 stod det i en tidning att en man som hette Summerfield hade upptäckt en kemikalie som kunde få vatten att brinna. Han demonstrerade det genom att först tända eld på vattnet i en skål och sedan i en sjö framför ögonen på förskräckta San Franciscobor.

Han begärde en stor summa pengar för att inte bränna upp hela Stilla Havet. Invånarna började samla ihop pengar, men insamlingen avbröts när det blev känt att en man som hette Leonidas Parker hade knuffat Summerfield under ett tåg.

Stadens invånare drog en lättnadens suck, men snart dök det upp en ny historia att banditen Black Bart hade hittat Summerfields kropp innan myndigheterna tog hand om den och stulit kemikalien. Nu hotade han att öva utpressning mot hela världen. Sådana historier berättade journalister ofta på 1800-talet.

De första motordrivna luftskeppen

År 1900 byggde A. Leo Stevens det första motordrivna, styrbara luftskeppet som flög i USA. 1904 resulterade major Thomas Scott Baldwins fyraåriga experimenterande i det första praktiskt användbara luftskeppet i USA, "California Arrow," "Californiapilen."

En amerikansk journalist, Walter Wellman, köpte ett luftskepp från Paris år 1906. Han gjorde flera färder med det. I oktober 1910 ville han försöka segla över Atlanten med det. Den 15 oktober klättrade sex man och en katt upp i gondolen och luftskeppet gav sig iväg.

En hel världsdel väntade med spänning på den första radorapporten från luftskeppet. Den kom snart och löd: "Kom hit och hämta hem den fördömda katten!" Man gjorde ett försök att fira ner den ängsligt jammande katten i en motorbåt, men det misslyckades. Efter två dagars besvärlig resa, när luftskeppet var nära att hamna i vattnet, blev hela besättningen inklusive katten Kiddo räddade av ångaren Trent.

Tidningen Chicago Tribune skrev sedan: "Vi kan helt förstå att

Stockholms UFO-mytt nr 2/1996

Wellman och hans kamrater gav sig in i ett företag, som i fråga om dumdristighet överträffar allt annat i den mänskliga historien, men vad som är fullkomligt obegripligt är hur en sund och frisk katt någonsin kunde ge sitt tillstånd till en sådan resa."

Bara några få år efter alla rapporter om motordrivna, styrbara luftskepp i slutet av 1800-talet, fanns det alltså sådana i USA. Men vad det var för luftskepp som människor såg under en kort tid 1896-1897 har ingen forskare kommit underfund med trots ivrigt letande i gamla mikrofilmade tidningar? Det förblir en gåta.

Elsie Marianne Molin

Litteratur:

Från AFU-biblioteket i Norrköping:

Wallace O. Charlton: *The great Texas*

Airship mystery

Daniel Cohen: *The great airship mystery*

David M. Jacobs: *The UFO controversy in America*

John Spencer: *Perspectives*

Från stadsbiblioteket i Stockholm:

Ege-Kindberg: *Ballonger och luftskepp i färg*

Erik Nørgaard: *Titta en ballong*

Lee Payne: *Lighter than air*

Tord Ångström: *Om luftens fartyg*

Michael M. Mooney: *Luftskeppet*

Hindenburg

Ljuset på Martebomyr

UFO-Stockholms ordförande Inga-Lill Wallin redogör närmare för ljusets historia, för de expeditioner till Gotland som hon själv har lett och för olika teorier om vad ljuset egentligen är för något.

Ljuset på Martebomyr är ett häfte på 13 A 4-sidor med flera illustrationer i form av foton och kartor. Ny, reviderad upplaga (nov. 1995).

Häftet kan beställas genom att ni sätter in 51:- (varav 11:- är porto- och expeditionskostnader) på pg 477 81 97-6.

Inkomna rapporter december 1995-mars 1996

**Till skillnad från den senaste tiden har det varit
tämligen ont om rapporter från Stockholmstrak-
ten under ovannämnda period.**

December

Den **15 december** satt en kvinna i Kungsängen och såg på TV vid 16-tiden. Plötsligt såg hon på himlen i en molnbank först en och senare två runda skivor som for fram och tillbaka. Observationstiden var cirka 15 minuter.

Samma kväll klockan 21.00 såg en dam och en pojke ett konstigt ljus vid en busshållplats i Älvsjö. Ljuset var äggformat och rörde sig fram och tillbaka och upp och ner. Observationstiden var cirka 30 sekunder. Inga ljud hördes.

Den **20 december** såg en observatör två gulorange eldklot som flög förbi ett flygplan. Ett av kloten flög över planet, medan det andra passerade under.

Januari

Vid halv åtta-tiden på morgonen den **4 januari** - det var fortfarande mörkt - såg en kvinna i Västerhaninge ett ljus föremål på låg höjd, cirka 200 meter. Det var platt på mitten och hade som en "bulle" fram och bak. På den bakre "bul-len" satt ett vitt blixtrande ljus och på den främre ett fast rött ljus. Det kom upp antennliknande saker fram och bak. De försvann och kom så upp igen efter en stund. Kvinnan stod kvar och tittade tills föremålet försvann. Observationen varade i cirka 10 minuter.

Den **31 januari** mellan 19.00 och 20.00 iakttog en kvinna och hennes 13-årige son ett märkligt ljus på himlen. Det stod på samma plats i närmare en timme. De såg hur

flygplan passerade medan ljuset stod där. Ljuset blinkade i rött.

Februari

Strax efter klockan 17.00 den **4 februari** såg en kvinna i Södertälje ett stort trekantigt föremål som passerade ganska lågt och ljudlöst. Det hade ett rött ljus på höger sida, ett grönt ljus på vänster sida och ett vitt ljus i centrum. Föremålet gick i riktning mot Södertälje centrum.

Mars

Den **2 mars** vaknade en kvinna i Knivsta tidigt på morgonen - hon tror att klockan var cirka 04.40 - av att huset vibrerade. En gardinknopp

föll ner och ett vitt ljussken syntes genom gardinerna.

Samma dag, fast någon gång under kvällen, såg en kvinna i Järfälla från sitt fönster konstiga ljussken strax över horisonten. Det såg ut som eldslågor. Hon har också tidigare sett detta fenomen, men då åt ett annat håll.

Den **15 mars** mellan 19.00 och 20.00 såg en man under en bilfärd mellan Västerhaninge och Nynäshamn en två centimeter stor kula med blandade färger (typ spelkula av glas) några decimeter utanför bilrutan. Kulan följde exakt bilen under fem till tio minuter. Kulan var lysande.

*Du prenumererar väl på UFO-Aktuellt?
Hur vet Du annars vad som sker i den stora
UFO-världen utanför Sundbyberg?*

*Endast 170:-
för fyra fullmatade nummer!
Postgiro 50 50 60-4*

Färskå nyheter från UFO-Sverige

UFO-Info

018-555 000

Besöket i Lasergrottan

Den 24 april höll Jens Tellefsen ett föredrag på Tekniska Högskolan om laserljuset och laser-tillämpningar. Jens visade diabilder och berättade hur en laserstråle kom till. Det var mycket siffror och olika uträkningar som kanske var svåra att förstå för oss som inte är så insatta i det tekniska. Men åtminstone jag kände att jag fick en inblick i hur laserljuset fungerade.

Efter föredraget kom det ögonblick när vi skulle få gå ner till Lasergrottan. Ett litet rum fullt med olika idéer om hur man kan bryta och använda laserljus.

Det första vi gjorde var att trycka på en knapp i ett runt föremål av metall, och klockan på väggen klingade. Det var bara det att det fanns ingen knapp utan fingret försvann ner i föremålet. Med andra ord, en mycket spännande optisk illusion. Man tror man ser någonting, men så visar det sig att det är nåt helt annat man sett. Vi fick

också med hjälp av små plastbitar se hur laserljuset kan brytas av mot olika håll.

I ett litet skåp med två dörrar, kunde vi bakom den ena dörren se en liten statyett, och i den andra halvan fanns ingenting. Men öppnade vi dörrarna stod statyetten bakom den dörr där det inte borde finnas något. Statyetten, en riddare i skinande rustning, var avbildad mycket realistiskt på ett hologram.

I ena hörnet av rummet fanns en

nobelpriset i fysik för sin upptäckt. Allt var mycket naturtroget, jag väntade mig bara att han skulle lyfta handen till hälsning.

Vi som är intresserade av UFO-fenomen fick på många ställen i Lasergrottan en kraftig påminnelse om, att det man ser, kanske ofta bara är en illusion.

När vi sedan såg den lilla jordgloben som tycktes hålla sig uppe med hjälp av en laserstråle, då började vi naturligtvis att spekulera i de

flygande tefatens energiförsörjning. Jens förklarade emellertid att även detta var en illusion. Vad som höll globen uppe var i verkligheten inte laserstrålen, men ett kraftigt och divergerande magnetfält. Ljusstrålen var bara en signal till elektromagneten om att den skulle

Laser är en förkortning för:

L = *Light*
A = *Amplification*
S = *Stimulated*
E = *Emission*
R = *Radiation*

LASER = Ljusförstärkning genom stimulerad utsändning av strålning.

stor fönsterruta och bakom den kunde vi se hur Dennis Gabor, som uppfann holografen 1947, satt vid sitt skrivbord och skrev. Man kunde även tydligt se vad Gabor satt och skrev. Dennis Gabor fick år 1971

stänga av magnetfältet. Men svävade i luften - det gjorde den.

Det var en mycket intressant och rolig kväll vi fick tillsammans med Jens på Teknis.

Inga-Lill Wallin

Universum utvidgar sig

Astronomer vid det europeiska observatoriet i Chile har gjort nya mätningar och kommit fram till att universum långsamt är på väg mot det eviga mörkret. Om några miljarder år kommer de sista, vitt utspridda stjärnorna att slockna. Uträkningarna visar - stick i stäv mot de flesta gängse teorier - att universum kommer att fortsätta utvidga sig.

Ända sedan Albert Einstein formulerade sin relativitetsteori 1915 och

astronomerna tio år senare upptäckte att universum utvidgar sig har det stått klart att ett av tre öden väntar universum: det kan fortsätta att utvidgas i evighet, dra ihop sig igen till den stora kollapsen, eller sluta utvidga sig utan att dras ihop i en slags omvänd Big Bang.

Ödet avgörs av universums sammanlagda tyngdkraft och den avgörs i sin tur av hur mycket materia som finns. Ju fler kosmiska objekt och partiklar som finns, desto bättre håller de varandra samman och bromsar

universums utvidgning.

Hittills har de flesta astronomer ansett att universum kommer att sluta i en stor kollaps eller i ett tillstånd av jämvikt, då det varken utvidgar sig eller krymper. De nya data stöder emellertid ingen av dessa teorier. Astronomernas uppskattning av massan visar att det inte finns tillräckligt med materia för att hålla ihop universum.

Källa: *Illustrerad Vetenskap* 9/96

Ett egendomligt UFO-föredrag

Den 14 maj i år höll "Channie" ett föredrag i ABF-huset i Stockholm om utomjordingar och deras levnadsvanor. Hon hade hyrt salen för fyra timmar, så att hon skulle ha gott om tid för att berätta om sin mångåriga bekantskap med varelser från andra planeter.

Det hela började när hon var fem år gammal. Hon bodde då tillsammans med sina föräldrar i Hässelbystrand nära Mälaren. En dag frågade en pojke som var några år äldre än Channie, om hon ville följa med på skattjakt. Det ville hon gärna, och de promenerade en lång väg hemifrån.

När de kom fram till Mälaren och tittade ut över dess vatten fick de se en farkost som långsamt sänkte sig ner ur molnen. Den närmade sig och landade, och nedför en landgång kom en man och en kvinna. Kvinnan kom fram till Channie, pratade med henne och gav henne en gyllenfärgad bägare. Ur bägaren stack det upp blågröna glaströr med en silvertråd inuti. Det fanns också små runda kulor och små antenner i rören.

Kvinnan, som skulle bli Channies första lärare, hette Tissi Mo, och när Channie ville ha tag i henne skulle hon säga hennes namn, Tissi Mo, i bägaren. Pojken fick en bok av mannen. Efter en stund gick kvinnan och mannen ombord på farkosten och flög sin väg.

Föräldrarna blev oroliga över Channies långa bortavaro. Fadern letade efter henne med bil och när hon kom hem fick hon stryk med en rotting för enda gången i sitt liv. I fortsättningen fick hon hålla sig närmare hemmet.

Tissi Mo återkommer

Det fanns ett gömställe i buskarna i trädgården där Channie brukade sitta. Där tog hon fram sin bägare, sade "Tissi Mo", och då såg hon en bild av kvinnan. Efter en tid

framträdde kvinnan mera i fysisk form, och Channie fick följa henne ombord på en farkost och se andra planeter.

Hon fick reda på att det finns många typer av utomjordingar, både goda och onda. "De små grå" som tar ombord människor är onda, men de som är Channies vänner är enormt vänliga och vill hjälpa och stödja. Det finns många planeter som är sammanslutna till ett förbund av ljus och kärlek.

Utomjordingarna är vegetari-
aner och bor i hus som ser ut som en svamp. Deras bostadsrum finns i skafvet på svampen och ovanpå finns en trädgård med frukt och grönsaker. Över det hela välver sig en kupol av glas, som har små porer för ventilationens skull.

Deras lakan, täcken, kläder och skor renas med ånga. Om man vill rengöra sina kläder hänger man in dem i en garderob och stänger dörren. Då blåser det ånga genom kläderna och genast är de rena. Det låter ju utmärkt, ett sådant system borde vi ha här också.

Det finns olika språk på olika planeter, men det finns också ett universellt språk, "vibrations-språket". Ett vibrationsord för en björk beskriver hur en björk ser ut, så att det går att med några få skrivtecken tala om det som skulle kräva många A4-sidor med vår skrift.

Vuxenläraren Yexes

Tills Channie var fjorton år hade Tissi Mo hand om hennes utbildning, men från den åldern fick hon en annan lärare, en vuxenlärare,

som hette Yexes. Hon fick reda på namnen på vissa människor som utomjordingarna ville att hon skulle ta kontakt med.

Om till exempel "Kalle Svensson" brukade äta på en restaurang på hörnet, gick hon dit och försökte inleda en bekantskap med honom, och efter en tid började hon tala med honom om UFO och tog honom med på en tur till en annan planet. Sedan fick han vara med i ett nätverk av människor som kanske startade meditationsgrupper eller började odla biodynamiskt.

Under femton års tid arbetade Channie med att utbilda dessa länkpersioner. Ingen, inte ens hennes bästa kompis visste om vad hon gjorde. Hon valde yrke efter att kunna vara borta, ingen visste var eller när hon arbetade. Hon levde ett öppet och ett slutet liv.

Tomrum mellan atomerna

Varför väljer utomjordingarna ut vissa människor till att bli länkpersioner? Jo, olika människor har olika stora tomrum mellan atomerna, och om tomrummen är stora går de att fylla med "vit tid". Den vita tiden är detsamma som dåtid, nutid och framtid eller all tid samtidigt. Det finns sex stycken energier på jorden, som tillsammans bildar en sjunde energi och den utgör den vita tiden.

Med vit tid, "icke-tid", kan man färdas på kort tid till andra planeter. Det finns i naturen 6-punktssystem (Channie ritar en sexhörning på tavlan), och varje sexhörning är 5–500 meter stor. Från sexhörningarna går det tunnlar uppåt och

genom dem kan man färdas mycket snabbt till andra planeter.

Vit tid kan också användas till healing. Vit-tids-healingen är speciell därför att den aldrig kan förstöra karma. Om man arbetar med vanlig healing kan man ibland störa en människas karma, så att viktiga händelser som skulle ha inträffat längre fram i livet faller bort. Men det inträffar aldrig när Channie ger vit-tids-healing.

I healingen ingår något som kallas "den gyllne rörelsen". Channie reser sig från stolen och ställer sig framför publiken för att demonstrera den. Hon sträcker armarna rakt uppåt, sedan nedåt, uppåt - nedåt, uppåt - nedåt några gånger, sedan sträcker hon armarna rakt utåt sidorna, utåt - inåt, utåt - inåt, utåt - inåt. Det ser ut som en vanlig armgymnastik. Med denna rörelse drar man ner kraft från källan, som består av ljus och kärlek.

1 + 1 = 3

Av utomjordingarna får Channie undervisning i matematik, fysik och kemi. Utomjordingarnas matematik skiljer sig från vår. Här på jorden blir $1 + 1 = 2$, men på en annan planet blir det 3, därför att mellan de två enheterna finns "det totala". $1 + \text{det totala} + 1 = 3$.

Channie arbetar också för utomjordingarna med olika tekniska apparater som skall komma här. De kommer att omnämnas i massmedia. Allt detta berättar Channie outtröttligt med bara en kort paus under tiden.

Hur förklarar man dessa fantasier? När jag sitter och tittar på Channie och lyssnar till henne blir jag mer och mer förvånad. Jag har hört föredrag av andra UFO-fantaster tidigare, men ingenting har verkat så egendomligt som detta.

Livlig fantasi

Hon tycks ha en mycket livlig fantasi, men det behöver ju inte vara något märkvärdigt. Många författare har en stor fantasi när det gäller att skriva spännande romaner. Men skillnaden mellan Channie och en romanförfattare är att hon försöker lura och bedra sina åhörare och inbilla dem att hennes berättelse är sann. Det gör inte en romanförfattare.

Hon har lätt för att prata och ett vänligt och behagligt sätt. Men inte en min i hennes ansikte röjer att hon är medveten om att inte ett ord av det som hon berättar är sant. Hon ser ut som om hon berättar en helt vardaglig historia. Det är det som verkar så egendomligt.

Varför reser hon runt i Sverige och berättar sina verklighetsfrämmande fantasier? Är det en flykt undan livets svårigheter in i en fantasivärld, där hon trivs bättre än på denna jorden? Eller har hon hittat ett utmärkt sätt att tjäna pengar, som är bättre än att behöva ha ett tråkigt kontorsarbete?

När jag går hem undrar jag vad professor Lidberg skulle ha sagt om han hade hört detta föredrag, alltså den psykiatriker som ibland syns i TV-rutan och som lämnade ett expertutlåtande vid rättegången mot Mattias Flink.

Jag hörde på rättegången och minns väl professor Lidbergs intressanta redogörelse för vilka personlighetsstörningar som uppstår tidigt i barndomen till skillnad från neuroser som kan uppstå när som helst. Professor Lidberg kanske skulle kunna berätta om andra människor av Channies personlighetstyp, och vad som ligger bakom deras totala verklighetsflykt.

Channie är enligt egen utsago trettiofem år nu, och har kanske levt i en fantasivärld sedan barndomen. Varför tar hon sin tillflykt till en annan värld, när andra människor som möter svårigheter och motgångar i livet inte gör det? Det vore intressant att veta.

Elsie-Marianne Molin

Jättekrater upptäckt på månen

Solsystemets största och djupaste krater ligger på månens baksida. Det visar en ny typ av topografisk karta, baserad på mätningar som utförts av den amerikanska satelliten Clementine. Den har fått namnet Sydpol-Aitkenkratern, och den har en diameter på 2.500 kilometer och är 13 kilometer djup.

Clementines mätningar visar att månen har fler höjdsträckningar och djupa dalar än astronomerna hittills räknat med. Nu vet man till exempel att skillnaden mellan månens högsta och lägsta punkt är 16 kilometer, mot de 12 kilometer som man förr trodde utgjorde skillnaden.

Källa: Illustrerad Vetenskap 8/96

Stirrande öga i dödsdrama

Åttatusen ljusår bort utkämpar en stjärna, stor som vår egen sol, en långdragen och sällan skådad dödsdrama. Döende stjärnor omges ofta av en bubbla av glödande gaser och stoft. Denna stjärna har emellertid spottat ut flera bubblor i universum och mitt ibland dem stirrar något som liknar ett gigantiskt öga ut i världsrymden.

När en stjärna av solens storlek håller på att slockna förvandlas den till en röd jätte. Efter några miljoner år kastar den av sig det yttersta lagret, medan den inre kärnan lyser så kraftigt att det omgivande gas- och stoftmolnet börjar glöda.

Det ovanliga är att den inre stjärnresten inte ligger i centrum av det yttre lagret, som den kastat av. Det kan bero på att en snabb stjärnvind utvidgar sig inne i en långsammare bubbla av materia. Kanske har stjärnan kastat av sig några lager, när den var yngre. Det kan också tänkas att en hittills osedd stjärna i närheten drar i den döende stjärnans bortersta lager.

Källa: Illustrerad Vetenskap 9/96

Aftonbladet
Måndag 19 augusti 1996

Varning för tefats-sekterna

Enligt undersökningar är ungdomar i dag väldigt intresserade av övernaturliga saker som spöken och ufo.

individer och negativa energier ska utplånas för jordens bästa. Sådant kallas ufologi på new age-sidan.

Jag vill då passa på att varna för den new age-inriktade delen av ufo-intresset.

I dag är det många personer som påstår sig ha kontakt med utomjordingar. Enligt dem själva är det utvalda av utomjordingarna.

Det har blivit väldigt vanligt att dessa människor åker runt och predikar om hur usla vi människor är och att vi måste underkasta oss utomjordingarna. Självklart måste vi underkasta oss predikanterna också.

En viss kontaktkvinna har skrivit i en bok att destruktiva

Om man inte lyssnar lite kritiskt på dessa personer faller man lätt för deras falska budskap, som inte har ett dugg med ufo att göra. Tefaten är nämligen religion för dessa människor. De försöker utnyttja människors sökande efter tröst och mening.

Så ni ungdomar som är intresserade av ufo-gåtan, akta er för att bli fast i en tefats-sekt. Lyssna kritiskt på vad "predikanterna" säger. Det bästa vapnet mot new age-ufologin är det sunda förnuftet.

P P, UFO-Sverige